

Ἀλλ' ἂν ἤθελεν ἐξαίρνης μὲ λαλήσει...
 Ἄν ἔρθιον, βαδίζοντα, ἐγγύς τὸν ἠσθάνομην...
 Ἄν ἐξηχοόμην μὲ λευκὴν ὡς τὴν χιόνα κόμην...
 Ἄς ἔμθω.

(Ἀκούεται κρότος βημάτων.)

Ἦτον πάτημα;—Τίς ἤθελε τολμήσει;
 Νεκροῦ τοιούτου, πλὴν ἐμοῦ, τὸν ὕπνον νὰ συγχύσει;
 Τίς;...

(Ὁ κρότος πλησιάζει.)

Ἄ, θὰ ἦν ὁ σαρφετὸς ὁ κατ' ἐμοῦ θυμύων
 Ἄς ἔμθω!

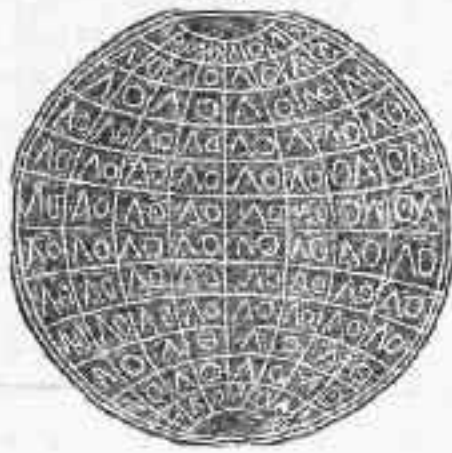
(Ἀνοίγει τὴν θύραν τοῦ τάφου, ἣν ἐπανακλείει ἐμ-
 βαίνων. — Εἰσέρχονται πολλοὶ, βαδίζοντες βαρεῖ βή-
 ματι καὶ κρυπτομένοι ὑπὸ τοῦς μανδύας καὶ τοῦς πί-
 λους αὐτῶν.)

ΓΡΙΦΟΣ

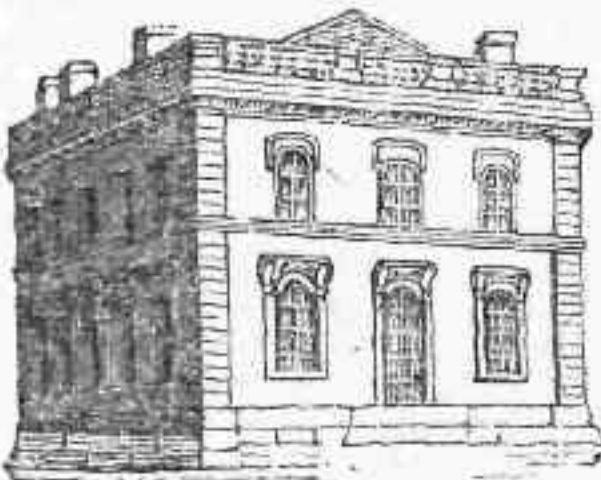
ΙΑΝ

ΘΕΣ

ΕΟΞ

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ Δ' ΦΥΛΛΑΔΙΩ ΓΡΙΦΟΥ.

(Ἡ ψυχὴ ἐγκατοπτρίζεται εἰς τὰ ὄμματα.)
 (I — ψυχὴ (χρυσάλις) — ἰκατοπτρίζεται — εἰς ΤΑ ὄμματα).
 Τὸν γρίφον τοῦτον ἔλυσεν ὁ κ. Ἰω. Κόντος.